

In memoriam Jan Leppink 1929-2020

**door Frans de Lugt*

Op 6 april is overleden Gerrit Jan Leppink, geboren 25 augustus 1929, Haaksbergenaar in hart en nieren. Jan was oud-voorzitter en ere-lid van de Historische Kring en tot het laatst betrokken bij ons lijfblad Aold Hokseberge. Hij was altijd doelgericht en een enorme samen-binder.

Toen in 1993 het bestuur van de Historische Kring het initiatief nam om de krachten te bundelen van de diverse instanties die zich met de historie van Haaksbergen bezig hielden, namen de bestuursleden F.A.M. Brummelhuis en J.G. Hofste op Bruinink contact op met Jan Leppink. Hij was net afgetreden als voorzitter van de Industriële Kring Haaksbergen en genoot grote bekendheid om zijn bestuurlijke kwaliteiten. Jan beschikte bovendien over een netwerk in tal van sectoren en was liefhebber van de Haaksbergse historie. Zo hield hij bijvoorbeeld al in 1982 voor de HKH een lezing over Joan van der Sluys, die zoveel voor de ontwikkeling van ons dorp heeft betekend. Onder Jan's leiding werden de Werkgroep Historisch Archief Bibliotheek Haaksbergen, in 1983 opgericht door H.G.M. Schulten, en de Stichting Haaksbergen Karakteristiek benaderd. Die was na de afbraak van Hotel Centraal in 1989 opgericht door R. Tijsseling, C.W.M.J. Wentink, J.G.M. Put, en J. Lutgendorff om verdere sloop van gezichtsbepalende gebouwen tegen te houden.

In dezelfde tijd bleek de familie van wijlen oud-voorzitter D. Jordaan J.G.H.zn bereid diens historisch archief en streekbibliotheek in bruikleen af te staan. Het lukte Jan Leppink om de drie samen te brengen onder de naam van de oudste vereniging, de Historische Kring Haaksbergen. De fusie werd formeel op de bijzondere ledenvergadering van 14 september 1995 beklonken en Jan werd de eerste voorzitter van het nieuwe bestuur. Die functie zou hij tot 2006 uitoefenen en een van zijn grote wapenfeiten in die periode was de totstandkoming van het Historisch Centrum in het souterrain van het gemeentehuis in 1999. Mede door die huisvesting zou de Historische Kring een enorme groei doormaken, zowel in ledental als in activiteiten.

Jan Leppink was een zeldzame bouwer. Als hij zich ergens voor ging inzetten, dan kwam er ook wat uit zijn handen. Zijn staat van dienst is niet op één A4-tje te beschrijven. Naast de al genoemde Industriële Kring en de Historische Kring, liet hij ook zijn bestuurlijke voetafdruk achter bij de plaatselijke Kunstkring, de Hervormde Gemeente Haaksbergen-Buurse, de Rotary en op diverse zichtbare plekken. Zo ordende hij het

kunstbezit van de gemeente, was hij de initiator van kunstwerk Het Glazen Bos en maakte zijn stichting Leppink-Postuma de Kunstzaal Achterom mogelijk bij Theater De Kappen. Die stichting kocht ook Het Grintenbosch aan, dat vervolgens voor educatieve doeleinden werd geschonken aan Natuurmonumenten. Niet ongenoemd mag blijven dat Jan Leppink een aantal ondernemers wist te verenigen voor de aankoop en restauratie van villa De Blanckenborgh. Dit zo karakteristieke monument werd niet alleen trouwlocatie en restaurant, maar ook het park daaromheen werd heringericht en toegankelijk gemaakt voor het publiek.

Jan was zowel kenner als groot liefhebber van kunst. Wanneer ik bij hem thuis kwam in zijn huis aan de Uitterhoevestraat, waande ik mij in een museum, met veel schilderijen, collecties keramiek en djokja zilver en een indrukwekkende bibliotheek van literatuur, kunstboeken en historische uitgaven. Van Twente en Haaksbergen had hij zo ongeveer alle belangwekkende uitgaven in zijn bezit. Daarnaast was hij een wandelende boekenkast en beschikte hij over het fabelachtige geheugen om werkelijk alles in no-time te kunnen vinden. Alles wat met zijn leven te maken had, zoals zijn jaren bij de textielfirma Jordaan en lijmfabriek Unipro, waarvan hij eigenaar was, had hij in ordners overzichtelijk gearhiveerd. Waar hij niet de hand in had, maar wel aardig om te memoreren: het herbouwde houten huis dat nu bekend staat als Theeschenkerij Jordaan bij 't Stien'n Boer, was het geboortehuis van Jan toen dit nog aan de Fazantstraat stond. Wat ook niet vergeten mag worden, was zijn liefde voor het Honhoforgel in de Protestantse Kerk. Hij had een groot aandeel in de restauratie van dit prachtige kerkorgel en was ook voorzitter van de orgelcommissie die concerten organiseerde.

Voor de Historische Kring was Jan Leppink niet alleen bestuurlijk actief, hij was ook redactielid van Aold Hokseberge en schreef daarin een flink aantal artikelen, altijd gebaseerd op grondig archiefonderzoek. De laatste jaren werd hij geplaagd door een afnemende fysieke gezondheid. De laatste twee weken van zijn leven bracht hij door in het hospice in de verbouwde boerderij Erve Kleinsman. "Ik heb nog één of twee weken te gaan", zei hij met de van hem bekende nuchterheid over de niet meer operabele tumor in zijn hoofd. Vijf dagen later sliep hij rustig in. Hoe betekenisvol Jan Leppink voor Haaksbergen is geweest, bleek bij het condoléancebezoek in zijn woning, waar hij opgebaard lag. De rit van de lijkwagen naar de kerk ging door een erehaag van bekenden. De uitvaartdienst, geleid door zijn goede vriend ds. Arnold Bekkenkamp, was bizar, met in de kerk slechts het maximaal toegestane aantal van 30 personen. In Tubantia verschenen meer dan twee pagina's met overlijdensadvertenties.

Haaksbergen heeft zijn beste vriend verloren!